

रक्षसां यज्ञघ्नानां ग्रीवा अपिकृतामि कण्ठप्रदेशान् हिनन्ति ॥ ॥ का° [८. ५. ७.]
 बृहन्नसीति यथापरिलिखितं खनतीति । अग्नियीं विदिशमारभ्य चतसृषु विदिक्षु
 चतुर उपरवान्खातुं भूमिः परिलिखिता । तेन परिलेखनक्रमेणावटान्खनेदिति
 सूत्रार्थः ॥ हे उपरवाख्य गर्तं त्वं बृहन्नसि महान्भवसि वर्तुलस्य गर्तस्य प्रादिश-
 परिमाणेन विस्तृतत्वाद्वाहुपरिमाणेन खातत्वाच्च (२७.) महत्त्वम् ॥ तथा त्वं बृहद्ग-
 वाः बृहन्महान्खो धनिर्यस्य सः । सकारान्तो खसृशब्दः । खातुं भूमौ प्रहुरि
 महान्धनिर्भवतीत्यर्थः । तस्मात्त्वमिन्द्रायेन्द्रप्रीत्यर्थं बृहतीं वाचं वद प्रौढधनियु-
 क्तं वाक्यं वद ॥ २२ ॥

रक्षोर्दृष्टं वलगृह्णं वैल्लवीम् ।

- e. इदमृहं तं वलगृमुत्किरामि यं मे निध्यो यममात्यो निचखान ।
- f. इदमृहं तं वलगृमुत्किरामि यं मे समानो यमसमानो निचखान ।
- g. इदमृहं तं वलगृमुत्किरामि यं मे सबन्धुर्यमसबन्धुर्निचखान ।
- h. इदमृहं तं वलगृमुत्किरामि यं मे सजातो यमसजातो निचखान ।
- i. उत्कृत्यां किरामि ॥ २३ ॥

किम्भूतां वाचम् रक्षोर्दृष्टं रक्षांसि हृतीति रक्षोर्दृष्टा ताम् रक्षोवधविषयाम् ॥
 तथा वलगृह्णम् वलगृह्णतीति वलगृह्ण ताम् बद्धलं हृन्दसीति [पा° ३. २. ८८.]
 द्विप् । पराजयं प्राप्य पलायमानै राक्षसैरिन्द्रादिवधार्थमभिचाररूपेण भूमौ निखा-
 ता अस्थिकेशनखादिपदार्थाः कृत्याविशेषा वलगाः । वलगो वृणोतेरिति यास्कः
 [निरु° ६. २. (२८.)] । यस्य वधार्थं क्रियते तं वृणवन्नाहादयन् गृह्णीति वलगः ।
 ते वलगा बाहुमात्रे खातास्ततस्तदुद्धारार्थमुपरवस्य तावन्मात्रखननम् । तान्बा-
 हुमात्रान्खनेदिति श्रुतिः [३. ५. ४. १.] । तदाह तित्तिरिः । असुरा वै निर्यतो दे-
 वानां प्राणेषु वलगान्खनन् (२९.) तान्बाहुमात्रे त्वविन्दन् तस्माद्बाहुमात्राः
 खायन्तः इति ॥ तथा वैल्लवीम् यज्ञरक्षकस्य विल्लोः संबन्धिनीम् । ईदृशीं वाच-
 मिन्द्राय वदेति संबन्धः ॥ ॥ का° [८. ५. ८.] इदमृहमित्युत्किरति यथाखातं प्रति-
 मल्लमिति । येन क्रमेण चत्वारो गर्ताः खातास्तेन क्रमेण चतुर्भ्यो गर्तेभ्यः खातं